

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

4 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

CARAPUNARLÎ Ruslan XXXXX *născut la v,
originar din XXXXX și domiciliat XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.11.2016 – 20.03.2018;

Instanța de apel: 10.10.2018 – 24.01.2019;

Instanța de recurs: 15.10.2019 – 04.12.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 20 martie 2018, Carapunarî Ruslan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, și condamnat în baza acestei Legi, la o pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru minori.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, s-a cumulat parțial pedepsele stabilite lui Carapunarî Ruslan, prin sentința din 28 decembrie 2016, și pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 1 (unu) an și 4 (patru) luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, pentru minori.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, stabilită lui Carapunarî Ruslan, pe un termen de probațiune de 1 (unu) an, și 4 (patru) luni, dacă în termenul de probațiune pe care l-a fixat instanța, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a încasat din contul lui Carapunarî Ruslan, în beneficiul lui Țașinova Alexandra, suma de 6500 (șase mii cinci sute) lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Carapunarî Ruslan, la 13 ianuarie 2016, aproximativ la ora 20:10, fiind împreună cu o persoană în privința căreia la etapa de urmărire penală, cauza penală a fost disjunsă, în preajma casei de locuit de pe XXXXX, prin înțelegere prealabilă, având intenția de a sustrage împreună bunurile din locuința indicată, împărțind rolurile între ei au stabilit un plan bine chibzuit în

acest sens.

Prin urmare, în timp ce persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, se afla în preajma casei și asigura să nu fie depistați de persoane străine, Carapunarli Ruslan prin forțarea geamului de la fereastra casei de pe XXXXX, a pătruns înăuntru, de unde a sustras mijloace bănești în sumă de 6.500 lei, părăsind locul săvârșirii infracțiunii și împărțind imediat cu persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, banii sustrași, cauzând prin aceasta părții vătămate Țaținova Alexandra daune materiale în proporții considerabile.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite, pentru prima instanță cu stabilirea lui Carapunarli Ruslan a pedepsei de 1 an închisoare cu executarea în penitenciar pentru minori.

În motivarea apelului procurorul s-a referit la faptul că pedeapsa aplicată în privința inculpatului este foarte blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele faptei comise. În opinia acuzării, la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii analogice, contra proprietății, s-a eschivat de la instanță. Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului au fost încălcate prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal. Pedeapsa aplicată lui Carapunarli Ruslan nu a contribuit la corectarea și reeducarea lui.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2019, apelul declarat de procuror a fost admis, cu casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Carapunarli Ruslan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b), c) și d) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) și 79 alin. (1) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsă cu închisoare de 3 (trei) luni și, în conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal cu includerea duratei pedepsei executate parțial conform sentinței Judecătorei Ceadâr - Lunga din 28 decembrie 2016, definitiv i s-a stabilit pedeapsa cu închisoarea de 1 (unu) an și 2 (două) luni, iar în temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe termenul de probațiune de 2 (doi) ani, fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei n-a soluționat corect chestiunea privind aplicarea prevederilor art. 79 alin. (3) Cod penal, sub aspectul că n-a reținut o circumstanță excepțională importantă și evidentă, ce s-a menționat în speță - minoratul.

Din actele dosarului, rezultă că inculpatul era minor la timpul comiterii infracțiunii, iar prezența minoratului, prin prisma prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, reprezintă o circumstanță excepțională, care trebuie luată în considerație, în mod obligatoriu, la stabilirea pedepsei.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală, instanța de apel a luat în considerație persoana lui Carapunarli Ruslan, faptul că anterior a săvârșit infracțiuni similare, totodată și faptul că a săvârșit infracțiunea fiind minor - ca circumstanță

excepțională.

Pe această linie de considerente, invocând prevederile art. 7, 61, 70, 75, 79, 84 și 90 Cod penal, s-a considerat oportun și rezonabil aplicarea pedepsei prevăzute de lege - închisoarea, la limita minimă prevăzută de art. 70 alin. (2) Cod penal.

În speță, există cazul unui concurs de infracțiuni, astfel după pronunțarea sentinței Judecătoriai Ceadâr- Lunga din 28 decembrie 2016 s-a constatat că inculpatul Carapunarli Ruslan se face vinovat și de săvârșirea infracțiunii judecate în prezenta cauză, deci, pedeapsa cu închisoare stabilită acestuia urmează a fi aplicată în condițiile art. 84 alin. (4) Cod penal.

Totodată, la interpretarea judiciară a prevederilor art. 90 Cod penal, care constituie sediul instituției condamnării cu suspendarea executării pedepsei, în raport cu circumstanțele exclusiv atenuante ale cauzei și persoana inculpatului minor, care este pozitivă, a determinat concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

Astfel față de inculpat este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege - închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune - pedeapsă penală care va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Pe această linie de raționamente, instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate în apelul procurorului ce vizau excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.

Examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat, că nu există un alt temei de a interveni în sentință.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și solicitând casarea acestuia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În recurs, procurorului menționează următoarele:

- instanța de apel a ignorat faptul că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului;

- dispoziția art. 90 Cod penal obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, care nici nu este motivată de către instanță, care se limitează doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante;

- instanța de apel, făcând trimitere la art. 61 Cod penal, nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeuri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală;

- instanța de apel justificat a apreciat circumstanțele, dar pedeapsa stabilită nu a fost apreciată în coroborare cu fapta comisă și consecințele acesteia, cu personalitatea inculpatului, și nu s-a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise;

- decizia adoptată contravine prevederilor art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoare și motivele de

aplicare a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia;

- concluziile instanțelor de fond la capitolul individualizării pedepsei, sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 Cod de procedură penală, avocatul Zaharia Sergiu, în numele inculpatului Carapunarli Ruslan, a depus referință asupra recursului procurorului prin care solicită respingerea acestuia cu menținerea deciziei Curții de Apel, ca fiind legală și întemeiată.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, fără citarea părților, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concret erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont că inculpatul a comis în termenul de probă o infracțiune mai puțin gravă, de prevederile art. 61, 70, 75, 79, 90 alin. (1) și 84 alin. (4) Cod penal. Pedepsa are drept scop stabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximumul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate. Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care

inculpatul a fost minor la data comiterii infracțiunii, infracțiunea a fost săvârșită cu 4 ani în urmă și date despre faptul că inculpatul ar fi săvârșit alte infracțiuni în această perioadă nu sunt. Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 6. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe Carapunarli Ruslan XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțat integral la 30 decembrie 2019.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion